

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับละครของความสุขและความทุกข์นี้ เป็นเวลาครึ่งวงจรมีความสุข และอีกครึ่งวงจรมีความทุกข์ พ่อมาเพื่อจัดความทุกข์ของลูกและให้ความสุขแก่ลูก
- คำถาม:** ลูกบางคนเป่าแตรของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใดเพื่อทำให้หัวใจของพวกเขาดูพอใจ?
- คำตอบ:** บางคนคิดว่าพวกเขากลับมาสมบุรณ์พร้อม ที่พวกเขาพร้อมแล้วอย่างแท้จริง ด้วยการคิดสิ่งนี้พวกเขาทำให้หัวใจของพวกเขาดูพอใจ สิ่งนี้เรียกว่า “การเป่าแตรของลูกเอง” (คิดว่าตนเองฉลาดมาก) บาบัพพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ยังคงต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก เมื่อลูกกลับมาริสุทธิ์ ก็จะต้องมีโลกที่บริสุทธิ์เช่นกัน ต้องมีการก่อตั้งอาณาจักรนั้น ไม่มีใครสามารถกลับบ้านคนเดียวตามลำพังได้
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ...

โอมซานติ ลูกๆ ได้รับคำแนะนำของตัวลูกเองแล้ว พ่อพูดว่า: เราทุกคนคือดวงวิญญาณ ทุกคนคือมนุษย์ ไม่ว่าใครบางคนใหญ่หรือเล็ก, ประธานาธิบดี, ราชาหรือราชินี ทุกคนเป็นมนุษย์ พ่อพูดว่า: ทุกคนคือดวงวิญญาณและพ่อคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่สูงที่สุด ลูกๆ รู้ว่าท่านคือพ่อของลูกดวงวิญญาณและลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และด้วยบรรพบุรุษที่มีสกุลที่สูงหรือต่ำของลูกๆ พี่น้องหญิงชาย ดวงวิญญาณทั้งหมดคือดวงวิญญาณ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อหนึ่งท่านและอธิบายนให้แก่ลูกทั้งหมด ไม่มีใครอื่นรู้จักพ่อ ผู้คนร้องเพลง: “โอ พระเจ้า”, “โอ แม่และพ่อ” เพราะต้องมีผู้เดียวที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านคือพ่อของทุกคน ผู้ที่ประทานความสุขแก่ทุกคน ลูกๆ รู้เกี่ยวกับการละเล่นของความสุขและความทุกข์นี้ ผู้คนเชื่อว่ามีมีความสุขในช่วงขณะหนึ่งและมีความสุขในช่วงเวลาถัดไป พวกเขาไม่เข้าใจว่ามีความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจรรแล้วก็ความทุกข์อีกครึ่งวงจรมีสภาพของสะโตประธาน, สะโต ราโจและตาโม เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในอาณาเขตแห่งความเจ็บสงบ ทุกดวงวิญญาณที่นั่นคือทองแท้ ไม่มีใครที่นั่นจะสามารถมีอัลลอยใดในตัวเอง แม้ว่าแต่ละดวงวิญญาณจะมีบทบาทของตัวเองบนที่ก้อยู้อยู่ใน ทุกดวงวิญญาณก็คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์สามารถคงอยู่ที่นั่นได้ ในปัจจุบันไม่มีดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อยู่ที่นั่น ลูกเครื่องประดับของสกลบรรพบุรุษที่กำลังจะกลับมาริสุทธิ์ ลูกจะไม่เรียกตนเองว่าเป็นเทพในตอนนี้ เหล่าเทพปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ลูกจะไม่ถูกเรียกว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นสังคราจารย์หรือใครก็ตาม ก็ไม่มีใครนอกจากเทพที่จะถูกเรียกเช่นนั้นได้ มีเพียงลูกเท่านั้นที่รับฟังสิ่งเหล่านี้จากปากของมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่ามหาสมุทรแห่งความรู้มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น มนุษย์มาอีกครั้งด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ บางคนหลังจากได้ยินความรู้แล้วก็นำสันสการ์เหล่านั้นติดตัวไปกับพวกเขาเมื่อพวกเขาจากไป จากนั้นพวกเขาก็กลับมาที่นี่และเริ่มที่จะรับฟังความรู้อีกครั้งหนึ่ง เหตุนี้เองเมื่อพวกเขามีอายุเพียงหกถึงแปดขวบ พวกเขาที่มีความเข้าใจที่ดีมาก เพราะดวงวิญญาณนั้นคือดวงวิญญาณเดียวกัน พวกเขาสนุกกับการรับฟังความรู้นี้ ดวงวิญญาณเหล่านั้นเข้าใจว่าพวกเขาได้รับความรู้ของพ่ออีกครั้ง พวกเขามีความสุขนั้นอยู่ภายใน พวกเขากลายเป็นผู้ที่ฉลาดและเริ่มที่จะสอนผู้อื่นเช่นเดียวกับทหารที่นำสันสการ์ของพวกเขาไปกับพวกเขาและกลับมามีความสุขที่มีส่วนร่วมในการรับใช้ของพวกเขาตั้งแต่วัยเด็ก เวลานี้ลูกต้องเพียรพยายามที่จะกลายเป็นนายของโลกใหม่ อธิบายแก่ทุกคนว่า: คุณสามารถกลายเป็นนายของโลกใหม่หรือดินแดนแห่งความเจ็บสงบ ดินแดนแห่งความเจ็บสงบคือบ้านของคุณที่ซึ่งคุณได้เข้ามาเพื่อเล่นบทบาทของคุณที่นี่ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ เพราะไม่มีใครรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ ลูกเองก็ไม่รู้เช่นกันว่าลูกมาที่นี่จากโลกที่ไม่มีตัวตน ที่ลูกคือจุดแห่งแสง แม้ว่าชานยาสจะพูดว่ามีดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก แต่สติปัญญาของพวกเขาก็เชื่อว่าดวงวิญญาณมีรูปที่ใหญ่โต ด้วยการพูดถึงชาลิแกรมพวกเขาก็คิดว่าดวงวิญญาณมีรูปที่ใหญ่โต ดวงวิญญาณคือชาลิแกรม เมื่อมีการสร้างไฟบุชายัญ พวกเขาสร้างชาลิแกรมขนาดใหญ่ เมื่อพวกเขากลับมาไหว้บูชา พวกเขาเก็บรูปที่ใหญ่โตของชาลิแกรมในสติปัญญาของพวกเขา พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนี้คือความไม่รู้ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีใครในทั้งโลกที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีใครอธิบายนว่าดวงวิญญาณคือจุดและดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน พวกเขาบอกว่าพระเจ้าอยู่ในรูปแห่งแสงอันเป็นนิรันดร์, ฐาตุบรรพบุรุษ พวกเขาพิจารณาว่าฐาตุบรรพบุรุษเป็นพระเจ้า แต่พวกเขาก็เรียกตนเองว่าเป็นพระเจ้าด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าแต่ละคนได้นำรูปของดวงวิญญาณที่เล็กมาใช้เพื่อเล่นบทบาท และจากนั้นพวกเขาก็ได้หลอมรวมไปในแสงที่ยิ่งใหญ่ จะเกิดอะไรขึ้นหลังจากที่พวกเขาได้หลอมรวมเข้ากับสิ่งนั้น? บทบาทของพวกเขาก็จะถูกหลอมรวมไปด้วย ดังนั้นต้องมีความผิดพลาดอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อมาเพื่อจะ

ให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกภายในหนึ่งวินาที และแล้วหลังจากครึ่งวงจรของการลงบันไดมา ลูกก็เข้าไปสู่ชีวิตของการมี
บ่วงพันธะ จากนั้นพ่อก็มาและมอบชีวิตแห่งอิสรภาพแก่ลูก เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุก
คน ดังนั้นจดจำพ่อผู้เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำท่านที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์
ได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกๆ มากมายก็คิดว่าพวกเขากลับมาสมบูรณ์พร้อม ที่พวกเขานั้น
พร้อมอย่างสมบูรณ์ พวกเขาทำให้หัวใจของเขาพอใจด้วยการคิดเช่นนี้ รวบรวมว่าพวกเขาเป่าแตรของตนเอง บาบาพูดว่า:
ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกยังคงต้องทำความเพียรพยายามมากมาย เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ จะต้องมียุคที่บริสุทธิ์สำหรับลูก
ไม่มีใครสามารถกลับบ้านคนเดียวตามลำพังได้ ไม่ว่าใครบางคนพยายามที่จะคาร์มาที่ท(กลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม)อย่าง
รวดเร็วมากแค่ไหน นั่นก็ยังคงเป็นไปไม่ได้ อาณาจักรยังคงต้องมีการก่อตั้ง แม้ว่านักเรียนจะฉลาดมากในการศึกษาเล่า
เรียนของเขา การสอบก็สามารถทำได้ในเวลาที่ถูกต้องเท่านั้น การสอบไม่สามารถทำได้เร็วกว่านี้ เช่นเดียวกันกับที่นี่ เมื่อ
ถึงเวลา ผลการศึกษาของลูกจะออกมา ไม่ว่าความเพียรพยายามของใครบางคนจะดีแค่ไหน เขาก็ไม่สามารถพูดได้ว่าเขา
พร้อมอย่างสมบูรณ์ ไม่เลย ยังไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่สามารถกลับมาเต็ม 16 องศาได้ ยังคงต้องทำความเพียร
พยายามอย่างมาก อย่าเพียงแต่ทำให้หัวใจของลูกพอใจด้วยการคิดว่าลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อมแล้ว ไม่เลย ลูกต้องกลับมา
สมบูรณ์พร้อมอย่างแท้จริงในเวลาสุดท้าย อย่าได้เป่าแตรของลูกเอง! ทั้งอาณาจักรยังคงต้องมีการก่อตั้งขึ้น ใช่ เป็นที่
เข้าใจได้ว่าเวลาเหลือน้อยมาก ชีปนาวุธทั้งหมดได้มีการประดิษฐ์คิดค้นขึ้น พวกเขาใช้เวลาในการสร้างชีปนาวุธเหล่านั้น
ในตอนแรก แต่ตอนนี้พวกเขามีการฝึกฝนนั้น พวกเขาสามารถสร้างอาวุธเหล่านั้นได้อย่างรวดเร็ว ทั้งหมดนั้นถูกกำหนด
ไว้แล้วในละคร การผลิตระเบิดยังคงดำเนินต่อไปเพื่อการทำลายล้าง คำว่า “ชีปนาวุธ” ก็ยังมีการกล่าวไว้ในกิตะด้วย มี
การกล่าวไว้ในคัมภีร์นั้นว่าเหล็กนั้นปรากฏออกมาจากท้องของใครบางคนและสิ่งนั้นสิ่งนั้นก็เกิดขึ้น เรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้นั้น
ไม่จริง พ่อมาและอธิบาย: สิ่งเหล่านั้นเรียกว่าชีปนาวุธ เวลานี้พวกเราต้องเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน
ก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ที่ลูกเป็นทองแท้ บาร์ตเรียกอีกอย่าง
ว่าดินแดนแห่งสัจจะเช่นกัน อย่างไรก็ตามเวลานี้กลายเป็นดินแดนแห่งความหลอกลวง ทองคำก็มีของแท้และของปลอม
เช่นกัน เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าคำสรรเสริญของพ่อคืออะไร: ท่านคือเมล็ดของโลกมนุษย์ สัจจะ และเป็นผู้มีชีวิต ก่อนหน้านั้น
ลูกเพียงแค่เคยร้องเพลงนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังเติมเต็มลูกด้วยทุกคุณธรรม พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดจงอยู่ในการ
จาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ชื่อของพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์
พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามท่านทำอะไรเมื่อท่านมา? ไม่มีใครรู้อะไร
ไม่สามารถมีเพียงสีดำเดียว; ลูกทั้งหมดคือสีดำ พ่อบอกสิ่งต่างๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกเพื่อนำลูกไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ลูก
เข้าใจด้วยสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกว่าไม่ว่าลูกจะเป็นหญิงหรือชาย, ลูกทั้งหมดคือสีดำ ลูกทั้งหมดอยู่ในกรงขังของ
ราวัน รัม(พระเจ้า)มาและปลดปล่อยลูกทั้งหมดออกจากกรงขังของราวัน ราวันไม่ใช่มนุษย์ ได้เคยมีการอธิบายแล้วว่ามิ
กิเลสทั้งห้าในทุกคน เหตุนี้เองโลกนี้จึงเรียกว่าอาณาจักรของราวัน ชื่อที่แท้จริงคือโลกที่ปราศจากกิเลสในขณะที่โลกนี้มี
กิเลส มีชื่อแตกต่างกัน นี่คือโรงค้าประเวณีในขณะที่นั่นคือวัดของชีวา ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของโลกที่ปราศจาก
กิเลส ผู้คนที่มิกิเลสไปและกัมกราบรูปบูชาเหล่านั้น ราชาที่มิกิเลสก็ไปและกัมกราบรูปบูชาของราชาที่ปราศจากกิเลส เพียง
ลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งระยะเวลาของวงจร ดังนั้นพวกเขาจะรู้อย่างไรว่าอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นเมื่อ
ไหน? จะต้องเป็นครั้งต่อครั้ง เมื่อไหร่ที่พวกเขาบอกว่าอาณาจักรของรัมเริ่มขึ้นและอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น? พวกเขา
สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้โดยสิ้นเชิง เวลานี้พ่ออธิบายว่า: วงจรของ 5000 ปีนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆ เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าลูกได้
แสดงบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกแล้วก็กลับบ้าน ลูกยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในยุคทองและยุคเงิน นั่นคือ
อาณาจักรของรัม จากนั้นลูกก็เข้าสู่อาณาจักรของราวัน การละเล่นนี้เกี่ยวกับชัยชนะและการพ่ายแพ้ ลูกได้รับชัยชนะและ
กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ จากนั้นลูกก็พ่ายแพ้และกลายเป็นนายของนรก สวรรค์แยกจากนรก เมื่อมีใครบางคนตาย, พวก
เขาบอกว่าเขาได้จากไปสวรรค์แล้ว ลูกไม่พูดเช่นนี้อีกต่อไปแล้วเพราะเวลานี้ลูกรู้ว่าสวรรค์มีอยู่เมื่อไหร่ คนอื่นพูดว่าคน
นั้นคนนี้หลอมรวมกับแสงหรือเขาไปสู่นิพพาน ลูกพูดว่าไม่มีใครสามารถหลอมรวมเข้าไปในแสงได้ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้น
ที่ได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน ยุคทองเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้เป็นนรก นี่เป็นเพียงเรื่องของ
บาร์ตเท่านั้น ไม่มีสิ่งใดของสวรรค์อยู่เบื้องบนนั้น ในวัดดิลาลา มีภาพสวรรค์อยู่บนเพดาน ดังนั้นผู้คนจึงเชื่อว่าสวรรค์
ต้องอยู่เบื้องบนนั้นจริงๆ มนุษย์จะอยู่บนเพดานได้อย่างไร? พวกเขาเหล่านั้นบูชาอย่างสมบูรณ์ เวลานี้ลูกอธิบายทุกสิ่งอย่าง
ชัดเจนมากแก่พวกเขา ลูกรู้ว่าลูกเป็นชาวสวรรค์ที่นี่ และลูกก็กลายเป็นชาวนรกที่นี่ด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องกลายเป็น
ชาวสวรรค์อีกครั้ง ความรู้นี้เกี่ยวกับการเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นนารายณ์ ผู้คนเหล่านั้นก็เล่าเรื่องราวของการกลายเป็น
นารายณ์ที่แท้จริง พวกเขาไม่ได้เล่าเรื่องราวของการกลายเป็นรัมและสีดำ, เป็นเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์จาก
มนุษย์ สถานภาพที่สูงที่สุดคือสถานภาพของลักษณะและนารายณ์ อื่นๆจะน้อยลงไปสององศา ต้องทำความเพียรพยายามเพื่อ

ที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ดังนั้นหากลูกไม่ทำความเพียรพยายามลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงค์ เมื่อผู้คนของบาร์โตไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็ล้มศาสนาของตนเอง แม้ว่าชาวคริสเตียนจะกลับมามาโมประธานจากสะโตด้วยเช่นกัน แต่อย่างน้อยพวกเขาก็ยังคงเป็นของชุมชนคริสเตียน ผู้คนของชุมชนเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเรียกตนเองว่าอินดู พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่าพวกเขาตั้งเดิมแล้วเป็นของศาสนาเทพ มันน่าแปลกใจ! เมื่อลูกถามพวกเขาว่าใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาอินดู พวกเขาจะสับสน พวกเขากราบไหว้บูชาเทพ ดังนั้นพวกเขาต้องเป็นของศาสนาเทพ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าในตอนแรกมีสุริยวงค์ แล้วศาสนาอื่นก็เข้ามา ลูกยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกบางคนรู้สิ่งนี้อย่างถูกต้อง แม้แต่ในโรงเรียน ความรู้ก็อยู่ในสติปัญญาของนักเรียนบางคนเป็นอย่างดี แต่ในคนอื่นไม่ค่อยดีมากนัก ที่นั่นเช่นกันผู้ที่สอบตกเรียกว่าเป็นนักเรียน ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงค์ นั่นคือน้อยลงไปสององศา พวกเขาไม่สามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่ในสติปัญญาของลูก นักเรียนก็ศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่มีขีดจำกัดในโรงเรียน แต่พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับโลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาเลย สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือนโลกที่มีตัวตน ความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก กองทัพนี้คือกองทัพของผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง กองทัพนี้จดจำพ่อและวงจร สติปัญญาของลูกมีความรู้นี้ แต่ลูกไม่มีอาวุธใดๆเลย ลูกได้รู้แจ้งเกี่ยวกับตัวลูกเองด้วยความรู้นี้ พ่อให้ความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก คำแนะนำสั่งสอนของพ่อคือ: ในเวลานี้จดจำผู้สร้างเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้ มากเท่าที่ลูกกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันและทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น นี่เป็นเรื่องทั่วไปเนื่องจากมีการใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะลูกจึงลืมพ่อ กฤษณะไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ เขาไม่สามารถเรียกว่าเป็นพ่อ ลูกได้รับมรดกจากพ่อ พ่อถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อท่านมาเท่านั้นที่พวกเราสามารถกลับไปยังอาณาเขตแห่งความเยียบสงบของเราได้ ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อให้ได้มาซึ่งการหลุดพ้น ลูกอธิบายแก่พวกเขาอย่างง่ายดาย บอกพวกเขาว่า: ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แล้วเหตุใดท่านจึงไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา? พวกเขาไปและนั่งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาเพราะพวกเขาต้องการที่จะตายที่นั่น เมื่อใครบางคนกำลังจะตายในเบงกอล ผู้คนที่นี่ก็พาเขาไปที่แม่น้ำคงคาและสวดภาวนาชื่อ“ฮารี” (พระเจ้า) พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณนั้นจะได้รับการปลดปล่อย ดวงวิญญาณนั้นออกจากร่างกายไป แต่เขาไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ได้ เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกหาท่านเท่านั้น พ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อมาเพื่อให้โลกเก่าเป็นโลกใหม่ พ่อไม่ได้สร้างโลกใหม่ อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เติมตนเองด้วยคุณธรรมของพ่อ เพียรพยายามที่จะทำให้ตนเองบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ก่อนการสอบ อย่าได้เป่าแตรของลูกเอง
2. กลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเช่นเดียวกัน จดจำพ่อและวงจร ฟังสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดบอกลูกและให้สติปัญญาของลูกไม่มีขีดจำกัด อย่าให้สติปัญหามีขีดจำกัด

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นด้วยรูปที่ทรงพลังผ่านสภาพอันเยียบสงบที่แสนหวานของลูกจากการหลอมรวมอยู่ในความรัก

ลูกมีร่างกาย ความสัมพันธ์ของร่างกายและชั้นสสารของร่างกาย และมีผู้คนและทรัพย์สินสมบัติ บรรยาภาส และกระแสดิจ แต่ลูกต้องไม่ปล่อยให้สิ่งเหล่านี้ดึงดูดลูก ผู้คนอาจกำลังร้องให้ ลูกแค่อยูอย่างไมหวั่นไหว ไม่ว่าวัตถุธาตุและมายาจะมาเล่นเกมสุดท้ายของพวกเราและดึงลูกเข้าหาตัวมันเองมากเท่าใด ลูกเพียงแค่มิซึมซับอยู่ในสภาพของความรัก มีความละวางและมีความรักต่อพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าการมองแต่ไม่เห็น การได้ยินแต่ไม่ฟัง นี่คือนสภาพที่เยียบสงบที่แสนหวานของการหลอมรวมอยู่ในความรัก เมื่อลูกสร้างสภาพเช่นนั้นแล้วลูกจะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณผู้ได้รับพรในฐานะผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นมาด้วยรูปที่ทรงพลัง

คติพจน์: เป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่สนใจก่อนกรวดกับก้อนหินและเฝ้าแต่เก็บไข่มุกแห่งความดีต่อไป

***** โอม ชานติ *****